

Punktur email krant, tweede bezoek 2002

We waren weer in Polen!!

Deze keer gingen we er heen om te kijken wat voor soort bedrijf we zouden kunnen verwerven. We deden het deze de heenreis erg rustig aan. Wel 10 uur reden we er over. Daarvan hebben we zeker 2 keer lekker onderweg geslapen en ook nog getankt en rustig gegeten. En ook de grens gaf weer geen enkel probleem. We sliepen weer in hetzelfde pension waar we al eerder overnachtten. Mooi adres, maar elke avond wel weer en klim; het huis staat boven op een berg !

De eerste dag gingen we kijken bij een voormalig schapenbedrijf. In de beste tijd van dat bedrijf waren er daar 3000 schapen en beschikte het bedrijf over 500 ha grond. Nu werd aangeboden twee blokken grond ervan; 40 en 60 ha aansluitend. Er hebben al in geen 10 jaar meer dieren op gelopen. Dus het bestaat uit geel gras met veel jonge opslag van elzen en veel berk. Ook horen er wat echte bospercelen bij en 2 gekanaliseerde bergbeekjes . Je zit daar met de rug naar de bergen en die lijken ook heel nabij. Op de hoogste bergen lag nog sneeuw. Een geweldig en prachtig uitzicht! Anne werd er direkt al erg hebberig van!

De volgende dag bezochten we een voormalig staatsbedrijf waar men koeien hield en tarwe verbouwde. Twee blokken van 50 ha en op termijn ook nog een van 100 ha. Ook weer een prachtige omgeving en boven op een berg. Op de plek waar de voormalige veldschuur stond was water en licht nog aanwezig. Ik zag daar al ons nieuwe huisje staan. Het terrein bevatte waterbronnen en een beekkop. Erg romantisch en met grond van zeer goede kwaliteit en ook op het oog nog een redelijk goede bemestingstoestand. Wel was een blok land bijna geheel bezet met ridderzuring(het voormalige tarweland). Maar ach we zijn daar wel aan gewend en met behulp van maaien zal dat ook wel onder appel te krijgen zijn. Het grote nadeel van dit land is dat de inrit naar het terrein verloopt via de oude gebouwen van de staatsboerderij; een giganties paleisachtig hoofdgebouw, nog uit de Duitse tijd dat nu opgekocht was door zijn bewoners. En dat zijn dan weer de voormalige arbeiders van de staatsboerderij die nu dus allemaal zonder werk zitten. Het gebouw ziet er dus uit of hij de laatste eeuw door krakers is bezet, armoedig met met de grandeur uit het verleden. Bij het complex hoorde ook het voormalige administratiegebouw met een klok en een torentje. Dat was aangekocht door de Poolse monumentenzorg .En de voormalige koeienstallen voor 180 dieren. Deze hoorden dan vermoedelijk wel weer bij het te verwerven land. We werden op dit land rondgeleid door een bewoner uit het kraakpand. Wat een droefenis je werkterrein zo in de vernieling te zien gaan! Ik werd erg kriegel van alle armoede waar je daar dan steeds mee te maken zou krijgen. En voor mij viel dit land op die grond wel af.

Toen zijn we gaan kijken in het dorp waar Marek familie heeft. Er staat een boerderij te koop met 6 ha. Door wat sprokkelen kan daar gemakkelijk nog 24 ha bij verworven kunnen worden en aan de andere kant van de weg ligt een heuvel braak die vermoedelijk ook wel te verwerven zal zijn! Maar door de voorgaande lappen land zijn we al hongerig geworden en we willen ons liever richten op een grote lap grond. De laatste dag deden we heftig inkopen bij de Tesco en daarna wilden we nog een keer het eerste object zien. Natuurlijk had Marek ook in dit dorp al weer (verre) familie opgedoken en zo konden we kennis maken met de plaatselijke burgemeester, de voormalige burgemeester en familie van Marek. De voormalige burgemeester liet ons de begrenzing van het land zien. Het bleek veel groter dan gedacht en er bleek

nog een vochtig stuk vol met bosanemoon bij te zitten en een gegraven vijver met mooie zandbodem waarin het goed zwemmen lijkt. Wel schijnen er veel everzwijnen rond te lopen en reeen. De vm. Burgemeester beweert dat inzaaien van gewassen om die reden erg moeizaam gaat.

Na de rondleiding werden we uitgenodigd bij de familie van Marek en daar werd ijverig geprobeerd om ons van de zelfgestookte Wodka te laten proeven. Gezien de goed te ruiken geest die er uit de fles kwam leek het ons wijzer om maar te bedanken. Dus gingen wij er ons te buiten aan thee met koekjes. Deze lokatie heeft duidelijk onze voorkeur. Ook omdat het dorp waar je naast woont, nog echt functioneerd. Met zijn tweeen besloten we een alternatieve route terug te kiezen. En we reden daar nog even rond in de bossen. Ook al prachtig met harde paden, maar ook de ruines van een verlaten dorpje. Toeristisch is dit een aantrekkelijke lokatie nabij bos en berg! Maar nu is er nog geen huis noch gebouw. Wel is er een oude ruine van een kleine woning met schuur. Maar dat is niets van waarde meer. De volgende dag was de trip alweer ten einde. . We vertrokken om ongeveer halfelf in de ochtend richting het westen. Op de terugweg zagen we nog twee keer een rode Wouw .WAUW ! Onderweg hebben we het weer rustig aan gedaan; eten, tanken en na Hannover kwamen we in de spits. Voor Bremen hebben we daarom nog lekker een uurtje geslapen, zodat we om half acht in de Punt arriveerden.